

Kandidát má prokázati, že od toho času, co nabyl vysvědčení dospělosti, učinil se, aby obor vědomostí svých rozšířil a utvrdil, a že jest ve všech naukách, jimž se na školách obecných vyučuje, co obsahu a metody se týče, důkladně zběhlý. Zkouškou má se tedy nabyti jistoty, zdali kandidát zná to, čehož z nauk na školách obecných vyučovaných nejvíce věděti potřebí, zdali vědění jeho jest spřádáné a jasné, zvláště pak, zdali dokonale ví, jak se má předmětům metodicky vyučovati; méně tedy záleží na tom, aby se zkouškou vyhledalo, zdali kandidát zná dokonale podrobnosti každého předmětu.

Kandidáti učitelství na obyčejných školách obecných povinni jsou podniknouti zvláštní ústní zkoušku, že jsou spůsobilí, vyučovati náboženství (§. 38, post. 4. zákona říšského, dan. 14. května 1869).

Tuto zkoušku předsebráti mají členové komise zvláště k tomu zřízení u přítomnosti ředitele komise zkoušecí a komisařů od úřadu církevního k tomu vyslaných, úsudek pak, zdali a v které míře kandidát jest spůsobilý, náboženství ve škole obecné subsidiárně vyučovati, aneb zdali k tomu není spůsobilý, vyřknou jedině zástupcové církve nebo společenstva náboženského. Ředitel komise zkoušecí má také všechen zřetel svůj k metodě u vyučování náboženství obrátiti a úsudek svůj o tom zástupcům církve oznámiti.

§. 11.

Aby kandidát došel spůsobilosti učitelské na školách měštanských, žádá se, aby byl předmětů, jimž se na těchto školách učí, takto znalý :

1. Co se týče pedagogiky.

Aby znal nejdůležitější nauky antropologie (somatologie a empirické psychologie) a logiky; aby znal povahu a prostředky k vychovávání dětí; aby důkladně věděl, jak se má hleděti zdraví dítek ve škole; aby byl znalý pravidel vyučování; aby byl zběhlý v historii pedagogiky, hledíc zvláště k historickému vyvinování rakouských škol obecných a měštanských a jich úkolu v době nynější; aby znal pravidla discipliny školní a zákony o školách obecných (říšský zákon o školách obecných, zákony zemské k němu se vztahující, řád školní a vyučovací a plány vyučování).

2. Co se týče jazyka vyučovacího.

Aby uměl gramatiku (jestli vyučovací jazyk německý, gramatiku nové vysoké němčiny); aby věděl vůbec, jak so jazyk vzdělal; aby byl znalý obyčejnějších forem a způsobů prosaického a básnického vyobrazování; aby znal znamenitější plody novější literatury z vlastního čtení a jich charakteristiku dle dob nejdůle-